

et waewast wannakesed nálgas surmaist peásewad. Ei úkski nisuggusei alwal per-
rel ei kula nende játrele, játwad neid úsna
mahha nende úksiko nurka, kus ka foer ja
kas neist emale jááby, sest et ei olle neile
úhtegi anda. Alinüs seltsimees, kes ei
lahku enuam neist, on wallo, mis neil
ihhus ja süddames on. Lapsed augutas-
wad neid úhtepuhko fibbeda sannaga kui
wágga nemmad neile tütufs ja foormaks
on. Ja eks monned óálad ning jummas-
lakartmata nende pinajatte hulgas ei sa-
peagi sel wiil nago wannematte mórtju-
faks, sepárrast et ei pallu wannakesse
peále muud úhtegi mahha kui ákkiliist sur-
ma? Genni kui surm ei wóttta kuulda
nende tiggedat futsmist eggja joua ifka
weel mitte, neid waesi peásta, pinawad ja
pigistawad need ülleannetumad neid ifka
fibbedaminne ja mitmel óálal wiil wiimse
pattuse lotusse sees, et selle hinge wallo
lábbi, mis neile saatwad, nende elo páiví

ussinaminne lúhhendakse, ja et súis surm
enneminne jouaks. Leiwa rasukessed, mis
neile sure nurrisemissega hádda párrast
jággawad, sawad páwast páwaní ifka
pissemaks. Jah, úks ehk teine ülleanneto
loom toukab neid úmber súis kui temma
neist móda tulleb, ehk tõstab ful ka omma
árranetud russikast issa ja emma wasto
úlles. Suur Jummal on wissiste omma
pühha wihha sees ni hirmsa lastele omma
fibbedat fáttemaksmisse nuhtlust jubba
walmis pannud. Oh et nisuggune laps,
kes furjem on kui pimmeda paggana rah-
wa laps, eh et se saaks ennese mele tul-
setada, mis Jummala pühha sanna tem-
ma párrast ni waliuste húab, útteldes:
„Kes issa raisko sadab, kes emma sadab
árrapõggema, se on úks poeo, kes teeb
hábbi ja naero, úks hábbematta ja árra-
annitud laps.“ Jah árranetud on temma
selle Pühha káest, kes ütseb: „Minnul on
fáttemaksminne, ma tahhan káitte mafsta.“